

geen romanisatie was geweest. Het is niet uitgesloten dat in bepaalde gewesten de Germaanse nieuwkomers in de 5^e eeuw een nog niet helemaal uitgestorven ouder Germaans aantreffen.

* * *

Gallo-Romeins zijn eveneens de volgende namen :

1° Pseudo-Keltisch : *Augustomagus*, *Caesarodunum*, *Batavodurum*, *Fresdore* < *Fresiodurum*, enz. Ook enkele migratienamen uit Gallo-Romeinse tijd, al zien ze er nog zo onvervalst Keltisch uit, horen hier thuis : *Lugdunum* (in Holland), *Noviomagus* > Nijmegen.

2° Abstracte Latijnse namen : *Divitia* > Deutz, *Concordia* (= Weißenburg), *Augusta* (= Trier, enz.).

3° Rangtelwoorden op mijlstenen : *decima* (Detzem), *sexta* (Kierst), *septima* (Sechtem).

4° Appellatieven :

aquae (Aachen), *castellum* (Kassel, Kessel, Kastel), *castra* (Kaaster, Kaster, Kester), *colonia* (Köln), *compendium* (Konzen, Compiègne), *confluentes* (Koblenz), *mons* (*Aviomonte* > Ems, *Aurimontium* > Ormont), *taberna* (Taviers, Tawern, Zabern), *trāiectus* (Maastricht, Tricht, Utrecht), *villāre* (Waltwilder, Wijer, Wijler, Wilder, Wilderen, Wyler ; de namen met *villers* resp. *weiler* als tweede lid in Noord-Frankrijk en West-Duitsland zijn echter uit de 7^e-9^e eeuw : cf. p. 1127), *vinitōrium* (Königswinter). In de Romaans gebleven gewesten is er vanzelfsprekend veel meer, doch het houvast om een naam nog in Gallo-Romeinse tijd te dateren, ontbreekt hier doorgaans.

III. DE NAMEN OP -(in)iacas

Ingeklemd tussen het vermoedelijk reeds in de 6^e eeuw eentalig geworden Pas-de-Calais (Germaans in het noorden, Romaans in het zuiden) en de blijkbaar in dezelfde eeuw eentalig Germaans geworden Rijnprovincie (met het Moezeldal als Romaans relictgebied), ligt in Merovingische tijd in Noord-Gallië een lang tweetalig gebleven gebied. Het Gallo-Romeinse nederzittingsnamentype op *-iacum* is hier, doch in gewijzigde vorm, uitzonderlijk productief gebleven. De persoonsnaam is evenwel niet meer Latijns, doch zo goed als altijd Germaans, en het toponiem staat niet meer in het enkelvoud, doch in de (Romaanse) accusatief pluralis.

Ook het schijnbaar naast elkaar voorkomen van *-iacum* en *-iniacum* loopt uit Gallo-Romeinse tijd door naar de Merovingische periode. In Gallo-Romeinse tijd was in Noord-Gallië het suffix *-inius* zeer productief bij de vorming van persoonsnamen, zodat daarvan afgeleide nederzittingsnamen schijnbaar op *-iniacum* uitgaan : *Flāviacum* en *Montiacum* zijn afgeleid van *Flāvius* en *Montius*, doch *Flāviniacum* en *Montiniacum* van *Flāvinius* en *Montinius*. In Merovingische tijd nemen de Germaanse persoonsnamen op *-an* (nomi-